

16963 G

16963-4

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

169639

ਉਸਤਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੋ ਰਾਏ ਛੰਦਾਂ ਵਿਚ

ਜਿਸਨੇ

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਚਾਸ ਦੀਨ,

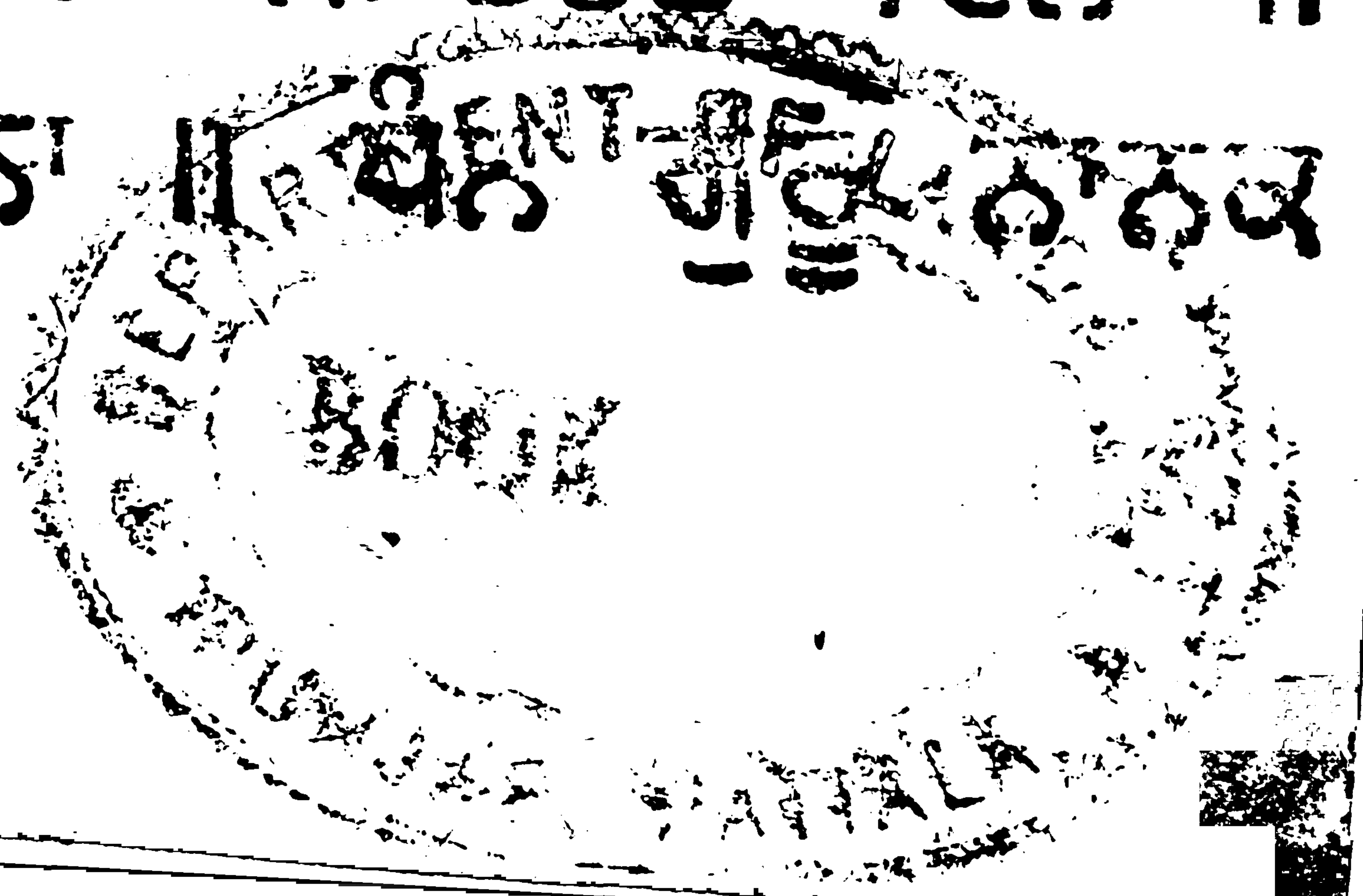
ਕਮਲਾਨਿ ਰੁਤੀ ਕਾ ਹੋਰ ਕਸਾਕ, ਕਸਮੀਕੀ ਤੇਂ ਛਪਵ ਈ

ਕੇ ਕਸਟਨਪੈਸ ਲਾਏ ਮੇਂ ਮਲਕ ਰਰਾਗ ਦੀਨ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੇ ਛਪੀ ॥

16963 ੯

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਹੂੰ
ਸੁਨਾਏ ॥ ਅਚਰਜ ਖਲ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਏ ਲਿਖਣ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
ਆਏ ॥ ਕੋਰੜਾ ਛੰਦ ॥ ਮੈਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਵਾਰੀ ਪਿਆ-
ਰਿਆ ॥ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਹੋਇਕੇ
ਦਿਆਲ ਰੱਬ ਗੁਰੂ ਘੱਲਿਆ ॥ ਜਿਹਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ
ਆਨ ਝੱਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤਾਈਂ ਜੀ ਡੰਡੈਤ ਬੰਦਨਾਂ ॥
ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਕੱਟ ਦਿਤੇ ਫੰਦਨਾਂ ॥

ਜਿਸ ਜੰਗ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਂ ਚਿਹ ਨਾਂ ਸਮਝ
 ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਨਾਲ ਨੈਕ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਡਨ ਸਾਵੰਦੇ ॥
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਪੈ ਜਪਾਵੰਦੇ ॥ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾ-
 ਨਕ ਪਕੁਨ ਘਲਿਆ ॥ ਪਾਂਧੇ ਨੂੰ ਪਕੁਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਗਲਿਆ ॥ ਕਾਜੀਆਂ ਤੇ ਪੰਡਰਾਂ ਵੀ ਕਹਿਆ ਸਭ ਨੇ ॥
 ਕਾਲੁ ਤੇਚਾ ਬੰਦਾ ਹੈ ਪਕੁਆ ਰੰਬ ਨੇ ॥ ਚੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜਿਸ ਜੰਗ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾਂ ਚਿਹ ਨਾਂ ਸਮਝ ਪਿ-
 ਆਰਿਆ ॥ ਪੰਦਰਾਂ ਸੇ ਵੀ ਸਿਆਖ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਚੰਦੇ
 ਗੁਰੂ ਮੰਜੀਆਂ ਰਗੰਨ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਚੰਨ ਮਾਤੁ ਤਿਪਤਾ

ਜਿਸਨੇ ਬਾਲ ਜਣਿਆ ॥ ਮੰਤੀਆਂ ਦਾ ਕੌਰ ਮਹਾਰਾਜ
 ਬਣਿਆ ॥ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੁੱਤਾ ਮੱਠੇ ਵੇਸ ਪਰਕੇ ॥ ਚਲੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੋਹਣਾ ਵੇਸ ਕਰਕੇ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾ-
 ਗਿਆ ਮੰਤੀ ਹੇ ॥ ਪਿੰਡ ਸਤਿਗੁਰ ਮਰਿਆਦਾ ਬਣੀ ਹੈ ॥
 ਬਕਤ ਦਪੈਰ ਨਾਂ ਜਿਹ ਆਇਆ ਜੀ ॥ ਠੰਠੀ ਜਗਾਂ ਦੇਖ
 ਗਾਂ ਠੰਠਾ ਲਾਇਆ ਜੀ ॥ ਕੁਪਸਾ ਕਿਠਾਰੇ ਗੁਰੁ ਬੈਠ
 ਜਾਂਦੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਲ ਗੁਰੁ ਕਿਰ ਲਾਇ ॥ ਹਰੀ
 ਪੈਲੀ ਦੇਖ ਮੰਤੀ ਠੰਠੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ॥ ਸਦਾ ਜਿਹੇ ਜਾਇ ਚਿਰ
 ਪੁਸ਼ ਪਾਂਦੀਆਂ ॥ ਦੇਖ ਜੇਹ ਪੈਲੀ ਬਾਲਾਂ ਵਾਜ ਮਾਰਦਾ ॥

(੬)

ਕੌਨ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਮੱਝੀਂ ਚਾਰਦਾ ॥ ਕਹਿੰਦਾ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ
ਤੁਸਾਂ ਉਜਾੜੀ ਜੀ ॥ ਕਾਲੂ ਦਿਆ ਪੁੜ੍ਹਾ ਤੈਂ ਸ਼ਰਮ ਭਾਰੀ
ਜੀ ॥ ਬਾਹੋਂ ਨਪ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਅਗੇ ਲਾਵੰਦਾ ॥ ਜਾਇਕੇ ਤੇ
ਰਾਇ ਪਾਸ ਹੈ ਖਲਾਂਵੰਦਾ ॥ ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਖੇਤੀ ਮੇਰੀ
ਸਾਰੀ ਜੀ ॥ ਖਵਾਇ ਕੇ ਤੇ ਮੱਝੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈ ਉਜੜੀ ਜੀ ॥
ਰਾਏ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਹੈ ਸਦਾਵੰਦਾ ॥ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਏਹ ਜੱਟ
ਕੀ ਹੈ ਗਾਵੰਦਾ ॥ ਕਾਲੂ ਆਖੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ਜੀ
। ਅੱਠੇ ਪੈਹਰ ਰੈਂਹਦਾ ਹੈ ਮਸਤਾਨਾ ਜੀ । ਰਾਏ ਆਖੇ ਜੱਟ
ਦੀ ਤੂੰ ਖੇਤੀ ਭਰਦੇ ॥ ਅਗੋਂ ਨ ਚਰਾਈਂ ਮੱਝੀਂ ਇਸ ਨਰਦੇ

(੭)

16 9639

॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਗੋਂ ਏਹ ਉਚਾਰਾ ਜੀ ॥ ਐਵੇਂ ਇਸ
ਜੱਟ ਨੇ ਚਾ ਝੂਠ ਮਾਰਾ ਜੀ ॥ ਖੇਤੀ ਇਸਦੀ ਹੈ ਅਮਨ ਅ-
ਮਾਨ ਜੀ ॥ ਝੂਠੀ ਆਕੇ ਏਸਨੇ ਕਹੀ ਜੁਬਾਨ ਜੀ ॥ ਝੂਠ
ਵਾਲੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਜੱਟ ਗੱਜਦਾ ॥ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ
ਪੱਠਾ ਚੱਜਦਾ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਨੌਕਰ ਤੁਸੀ ਭੇਜੋ ਆਪਣਾ ॥
ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਝੂਠ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਖਣਾ ॥ ਆਪਣਾ ਹੀ
ਆਦਮੀ ਰਾਏ ਨੇ ਘੱਲਿਆ ॥ ਵੇਖੇ ਜਾਏ ਖੇਤੀ ਪੱਤਾ ਨਹੀਂ
ਹੱਲਿਆ ॥ ਵੇਖਕੇ ਤੇ ਖੇਤੀ ਜੱਟ ਪੁਸ਼ ਹੋਂਵਦਾ ॥ ਪੁੰਮ ਨਾਲ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਂਵਦਾ ॥ ਅੱਗੇ ਹਾਲ ਹੋਰ ਤੁਸੀ ਸੁਣੋ

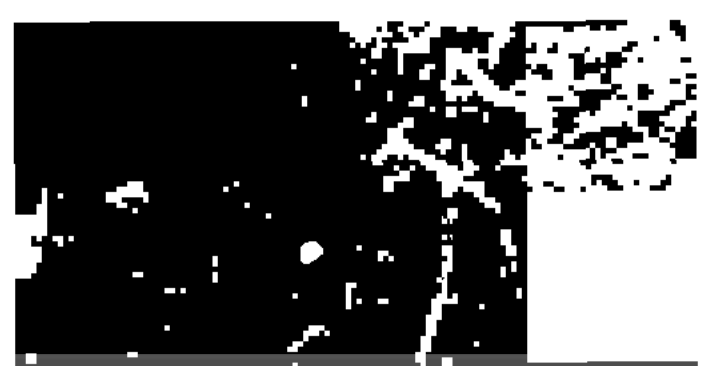
(੮)

ਪਿਆਰਿਓ ॥ ਮੰਜੀਆਂ ਚਰਾਂਦੇ ਗੁਰੂ ਨਿਤ ਪਿਆਰਿਓ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਮੰਜੀਆਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ॥ ਆਪ ਸੁਣੇ ਵਟ
ਹੇਠ ਮੰਜੀ ਚਾਰਾ ਖਾਂਦੀਆਂ ॥ ਵੇਲਾ ਜਦੋਂ ਖਾਂਦਕੇ ਦੁਪੈਰ
ਹੋਵਦਾ ॥ ਵਟਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਖਲੋਵਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਉਪਰ ਛਾਇਆ ਰਹੀ ਸਾਰੀ ਹੈ ॥ ਮੁਖ ਉਪਰ ਲੱਗੀ
ਛਾਈ ਧੁਪ ਕਾਰੀ ਹੈ ॥ ਉਸ ਜਗਾ ਉੱਤੇ ਇੰਕ ਸਰਪ ਆ-
ਵੰਦਾ ॥ ਛਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕਰਾਵੰਦਾ ॥ ਚਲਕੇ
ਤਾਂ ਰਾਏ ਇੰਧਰ ਸੈਲ ਆਵੰਦਾ ॥ ਸੁਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਹੈ ਚਾ
ਜਾਵੰਦਾ ॥ ਰਾਏ ਬੁਲਾਰ ਜਦੋਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਿਆ ॥

(੯)

ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਠਾਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨ ਵੀਂ ॥
ਇਨ ਜਿਸ ਜਗ ਠਾਰਿਆ ॥ ਕੁਰੁ ਇਨਾਂ ਓਹ ਨਾ ਕੁ ਸਮਝ
ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਹੋਰ ਹਾਲ ਆਪਦੇ ਕਰਾਂ ਬਯਾਨ ਜੀ ॥
ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਬਯਾਨ ਜੀ ॥ ਹਾਲ ਹੈ ਬਿਅੰਤ
ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇਦਾ ॥ ਤੁਝ ਮੇਰੀ ਬਯੀ ਤੋਂ ਨਾ ਕਹਿਆ
ਜਾਵੇਦਾ ॥ ਮਾਝਾ ਕਾਠੁ ਤਾਂਈਂ ਆਹ ਕੇ ਸਮਝਾਂਵਦੀ ॥ ਨਾ-
ਨਕ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਮ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਦੀ ॥ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਪੀਂਦਾ
ਹੋ ਹੈ ਨਹੀਂ ਆਵੇਦਾ ॥ ਕੁਝ ਕੁਝ ਨਿਰਕਲ ਮਾਝੀ ਵੀਂਦਾ ਜਾ
ਵੇਦਾ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵੀਂਦਾ ਵੀਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਪਾਠਿਆ ॥ ਸਦਕ

ਹਕੀਮ ਕੋਈ ਕਰੋ ਹੀ ਲੜਾ ॥ ਵੈਦ ਹਰਿਦਾਸ ਤਾਈਂ ਬਲ
ਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਾਲ ਆਕੇ ਦਿਖਲਾਇਆ ਹੈ ॥
ਆਇਕੇ ਤੇ ਵੈਦ ਬਾਗੀ ਨੂੰ ਫੌਫੌਲਦਾ ॥ ਵੇਖਕੇ ਤੇ ਨਾਜ਼ੀ
ਵੈਦ ਇਉਂ ਬੋਲਦਾ ॥ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ
॥ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਲੁਮ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਰੱਬਦਾ ॥ ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਸੁਣ
ਭਾਈ ਵੈਦ ਕੋਲਿਆ ॥ ਇਸ ਗੱਲੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਫੌ-
ਲਿਆ ॥ ਜਿਸ ਲੱਗੇ ਰੋਗ ਹੀਏ ਨਾਮ ਰੱਬਦੇ ॥ ਨਾਜ਼ੀਆ
ਦੇ ਵਿਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ॥ ਕਰਕੇ ਕਲੇਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋ-
ਦੀ ॥ ਜੜੀ ਭਏ ਬੂਟੀ ਵੀ ਨਾ ਕੁਝ ਖੰਦਦੀ ॥ ਦੋਰੇ ਰੁਪੈਯਾ

(੧੧)

ਪਿਤਾ ਕਾਲੁ ਟੋਰਦਾ ॥ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਭਾਈ ਗੁਰਾਂ ਸੰਗ ਜੋੜ
ਦਾ ॥ ਜਾਇਕੇ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਖਰਾ ਸਚੇ ਦਾ ਕਰਨਾ ॥ ਮੇਰੀ ਇਸ
ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੈ ਚਿੰਤ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁੱਖੇ ਸੰਤ ਵੇਖਕੇ ਪੁਸਾਇ ਕੀਤੜਾ
॥ ਬਾਪਦਾ ਬਚਨ ਸਚ ਕਰ ਲੀਤੜਾ ॥ ਸੱਚਾ ਮੈਦਾ ਕਰ ਗੁਰੁ
ਪਿਛਾਂ ਆਵੇਦੇ ॥ ਤੰਬੁ ਸਾਹਿਬ ਆਕੇ ਚਾ ਡੇਰਾ ਲਾਵੇਦੇ ॥
ਗੁਰੁ ਰਹੇ ਬੈਠੇ ਬਾਲਾ ਘਰ ਜਾਵੇਦਾ ॥ ਯਾਬੇ ਕਾਲੁ ਭਾਈ
ਸਾਰਾ ਕਰ ਸੁਲਾਵੇਦਾ ॥ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਚਾ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਖੁਵਾਈਆਂ
ਰੋਟੀਆਂ ॥ ਗੁੱਸੇ ਆਏ ਬਾਪ ਨੇ ਚੇੜਾਂ ਠੱਕੀਆਂ ॥ ਚਿੰ
ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਏ ਗੁਰੁ ਜੀ ॥ ਨਵਾਬ ਸੰਦੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਚ-

(੧੨)

ਲਾਏ ਕਾਰ ਜੀ ॥ ਇਕ ਤਿਸ ਸਦਕੇ ਨਵਾਬ ਕਰੀ ॥
 ਸਦਿ ਪਾ ਮੇਰੀ ਕਰੇ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਕਾਰ ॥ ਲੰਕਾ ਬਾਬਾ
 ਰਸਦ ਦੇਕ ਕਰ ਬਿਖੀ ॥ ਕਰੀ ਬ ॥ ਕਰੀ ਰ ਕਰੇ ਸਾਧ
 ਸੰਤ ॥ ਕਰੇ ਪਾ ਕਰੀ ਕਰੀ ਨਵਾਬ ਪਾਸ ਜਾ ॥ ਸਾਧ
 ਮੇਰੀ ਕਰਾ ਬਾਬਾ ਸਾਧ ਪਾਕਿਸਾ ॥ ਸਦਕੇ ਨਵਾਬ ਕੇ
 ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਕਾ ॥ ਇਕ ਸੰਤ ਪੰਠੀ ਚਿਲਦਾ ਵਾਪਾ ਕੀਤਕਾ
 ॥ ਸੇਵਕੇ ਕਾਰ ਕਰੇ ਕਰੀ ਕਰੀ ॥ ਸਦਾ ਕੀ ਕਰੀ
 ਨਵੀਂ ਕਰੇ ਪਾਕਿਸ ॥ ਕਰੀ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਾ
 ਵੰਦੇ ॥ ਪਰ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੇ ਕਰੀ ਕਰੀ ॥ ਕਰੀ ਕਰੀ

ਵਿਚਾਈ ਕਰਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਪ ਜੀ ॥ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਹਾਰਨੇ ਨੂੰ
 ਕੀਤਾ ਜਾਪ ਜੀ ॥ ਕੀਤੀ ਕੀ ਕੀਤੀ ਕਰ ਜਾਪ ਪਾਵੇ ॥
 ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਪਾਵ ਕਰਾਵੇ ॥ ਇਨ ਕਹਿੰਦੇ ਜੀ ਕਲ
 ਕਾਤ ਕਾਕ ਪਾਸ ਜੀ ॥ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂ ਕੀ ਏਹ ਬਨੀ
 ਬਾਤ ਜੀ ॥ ਗਲ ਇਕ ਇਨ ਦਾ ਮੈਂ ਏਸਾਂ ਕੀਤਾ ॥ ਕਰਾਂ
 ਨੇ ਜਜਬ ਇਕ ਕਰਕ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕ ਜੀ ਕਰਮਲ ਕਰਾਂ
 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕ ਕਰਕ ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਮਾਸਾਂ ਕੀਤਾ ॥
 ਕੀਤੀ ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾ ਕਾਕ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਜੀ ॥ ਕੀ ਕੀ ਕੀ
 ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਜੀ ॥ ਏਹ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ॥

ਵੇਣਾ ॥ ਰੰਜ ਹੋ ਮਲਕ ਨੇ ਤੁਸਾਂ ਵੁਲਾਵਣਾ ॥ ਸਭ ਨੂੰ ਚਾ
ਸਦਕੇ ਨਿਓਂਦਾ ਖਵਾਵੰਦੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਚਿੰਦੇ ਵਲ
ਜਾਵੰਦੇ ॥ ਮਿਸਰ ਨੇ ਮਲਕ ਪਾਸ ਯਾਹਦੀ ਰੁਗਲੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕੁਰਾਹੀਆ ਨਹੀਂ ਆਯਾ ਜਗ ਜੀ ॥ ਸਦਕੇ ਚਾ
ਬਹਮਣ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਘੱਲਿਆ ॥ ਅੱਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਿੱਛੇ
ਲਾਲੇ ਚੱਲਿਆ ॥ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਨਾ ਆ-
ਵਣਾ ॥ ਸਾਡਾ ਭੇਜਨ ਫੌਲਕੇ ਸੁਦ ਦਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਗੁਰੂ ਮਿ-
ਰਬਾਨ ਅਗੋਂ ਕੈਂਹਦੇ ਬੋਲਕੇ ॥ ਪਾਸ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਅਸੀ
ਦਸੀਏ ਫੋਲਕੇ ॥ ਲੁੱਚੀ ਤੇ ਕਚੌਰੀ ਗੁਰਾਂ ਹੱਥ ਲੀਤੜੀ ॥

(੧੫)

ਕੈਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੁਜੇ ਹੱਥ ਕੀ ਤੁਜੀ ॥ ਲੁੱਚੀ ਤੇ ਕਚੌਰੀ ਜੇ-
ਹੜੀ ਹੋਸੀ ਪਜਾਰਿਓ ॥ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਲਹੂ ਰੰਜ ਆਵੇ
ਸਾਰਿਓ ॥ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕਰ ਗੁਰੂ ਤਾਰਦੇ ॥ ਕੈਧਰੇ ਦੀ
ਰੋਟੀ ਵਿਚੋਂ ਦੁਧ ਡਾਰਦੇ ॥ ਓਥੋਂ ਫਿਰ ਮੱਕੇ ਵੱਲ ਗੁਰੂ ਜਾਵੇਦੇ
॥ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰਾਂ ਸੰਗ ਧਾਵੇਦੇ ॥ ਮੱਕੇ ਵੱਲ ਪੈਰ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਸੌ ਵਦੇ ॥ ਆਪੇ ਵਿਚ ਕਾਜੀ ਸਭੇ ਗਲਾਂ ਗੋਂ ਵਦੇ ॥
ਕੋਲ ਇਥੇ ਆਇਆ ਧਰ ਪੈਰ ਸੁਤੜਾ ॥ ਜੀ ਵਟ ਨੇ ਮਾਰੀ
ਲੱਤ ਜਾਏ ਪੁੱਛੜਾ ॥ ਫੜਕੇ ਤੇ ਲੱਤੋਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਘਸੀਟਿਆ
॥ ਫਿਰਿਆ ਜਦ ਮੱਕਾ ਕਾਜੀ ਦੇਖ ਚੀਕਿਆ ॥ ਜਿਧਰ

(੧੬)

ਕਰੇ ਲੱਤਾਂ ਮੱਕਾ ਜਾਏ ਫਿਰੇ ਜੀ ॥ ਹੋਇਕੇ ਅਧੀਨ ਚਰਨ
ਸਿਰ ਧਰੇ ਜੀ ॥ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰੁ ਮੇਰਿਆ ॥
ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਮੱਕਾ ਫੇਰਿਆ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਸ ਜੰਗ ਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨਾਂ ਓਟ ਨਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝ ਪਿ-
ਆਰਿਆ ॥ ਦਾਸ ਦੀ ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਤੂੰ ਮੰਨ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰੱਖੇ
ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਇਹ ਬਿਨੈ ਸਾਰਿਆਂ ॥ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਕਲ
ਤੂੰ ਬਖਸ਼ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਜਾਨ ਕੇ ਅਜਾਨ ਤੁਹੀ ਓਂ ਬਖਸ਼
ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥

ਸੰਪੂਰਣ

B-1310

